

heller ikke med det makedoniske Folk. Der fandtes ikke en eneste Kristen (døbt Menneske).

Men er det ikke det samme Nødraab, som høres fra den hele vide Verden den Dag i Dag: Kom og hjælp os! Verden har, saa at sige, spillet fallit. Ja, Gud give, at den snart kunde spille i den Grad fallit, at den vilde raabe til Himlens Herre: Kom og hjælp os! thi kommer dette Nødraab ærligt frem, er Hjælpen ganske nær. Naar Nøden er størst, er Hjælpen nærmest.

Fra vort eget Hjemland lyder der et lignende Raab: Kom og hjælp os! Der tiltrænges Hjælp til at udfylde de mange ledige Sogne. Jeg ved nok, det er særligt Præstestanden, man appellerer til; der er Plads nok til os alle sammen.

Fra baade ydre og indre Missionen høres et lignende Nødraab: Kom og hjælp os! Vi mangler Mænd og Kvinder, som vil gaa baade ind og ud i Missionens store, herlige Tjeneste.

Men ogsaa i Dag høres det samme Nødraab: Kom og hjælp os! Vi hører Nødraabet fra alle vore Missionsmarker. Fra Japans kæmpedygtige Sønner lyder det: Kom og hjælp os! elers gaar vi evindeligt til Grunde i Usædelighedens og Afguderiets og Religionsforvirringens Sumpe.

Men ogsaa i Dag høres det samme Nødraab: Kom og hjælp os! Vi hører Nødraabet fra alle vore Missionsmarker. Fra Japans kæmpedygtige Sønner lyder det: Kom og hjælp os! elers gaar vi evindeligt til Grunde i Usædelighedens og Afguderiets og Religionsforvirringens Sumpe.

Men allernødvendigst er det vel nok at laane Øre til det Nødraab, der kommer fra vort eget Folk. Lad os dog ikke glemme det Folk, der er af samme Kød og Blod, som vi, af samme Stamme, som vi, af samme Tunge, som vi, af samme Opdragelse, som vi! Vi har været et Folk; nu udgør vi en Del af det store Folk, vi er iblandt; men derfor behøver vi ikke at glemme os selv eller tage fejl af vort eget Husnummer.

gningen. Ja, at vi dog kunde faa at se, at vort Folk uden Kristi Kirke, vilde være lig et strandet Skib, der kunde se Redningsbaadene, Redningsbøjerne, Fødemidlerne og Redningsmandskabet inde ved Land, men ingen vilde komme dem til Hjælp.

Men nu kommer der et nyt Nødraab frem, dog ikke et nyt, men i en anden Form eller Klædedragt. Det kommer maaske ikke dog gerne, at vi snart kunde faa en tidssvarende Skole, saa vi ikke ke for den Sags Skyld bliver tvungne til at træde i fremmede Sko.

En ny Skole er vort Samfunds Bestaan. Men hvad skal vi nu gøre ved dette Nødraab? Skal vi tillukke Ørene og Hjerterne for denne Sag? Lad os høre af Paulus. Han siger: da vi havde hørt Nødraabet (eller Tekstens Ord, da han havde set Synet) ønskede vi straks at drage over til Makedonien.

Men ogsaa i Dag høres det samme Nødraab: Kom og hjælp os! Vi hører Nødraabet fra alle vore Missionsmarker. Fra Japans kæmpedygtige Sønner lyder det: Kom og hjælp os! elers gaar vi evindeligt til Grunde i Usædelighedens og Afguderiets og Religionsforvirringens Sumpe.

Hvilken en dejlig Slutning de dog drog af dette Syn. Ingen større Slutning kunde de have draget; thi at bringe Evangeliet til andre er den største Sag paa Jord. Det er Kongesagen. Hvis vi nu kunde drage samme Slutning, som hine Mænd, da vilde hele vort Samfunds Missionssag være forstaaet, Skolesagen indbefattet. Tænk, Gud har kaldt os til at bringe Evangeliet til vort Folk. Hvorfor mon han kalte os og ikke andre? Der var vel ingen som var nærmere til det end vi? Vi burde vel forstaa vort Folk bedre, end nogen anden kunde det?

Lad os ej heller glemme, hvortil vi er kaldet, nemlig til at forkynde Evangeliet. Det kan nok gøres nødig, at vi mærker dette Ord „at forkynde Evangeliet“, i en saadan Vilfarelsens Tid, som vi lever, da alt andet end Evangeliet bliver forkyndt. Tænk, vi har faaet Evangeliet i Eje! hvilken saliggørende Rigdom, hvilken Himmelgave er det ikke? Og det er nu blevet vort store Privilegium at bringe det til vore Medmennesker.

Lad os ej heller glemme, hvortil vi er kaldet, nemlig til at forkynde Evangeliet. Det kan nok gøres nødig, at vi mærker dette Ord „at forkynde Evangeliet“, i en saadan Vilfarelsens Tid, som vi lever, da alt andet end Evangeliet bliver forkyndt.

giet bliver forkyndt. Tænk, vi har faaet Evangeliet i Eje! hvilken saliggørende Rigdom, hvilken Himmelgave er det ikke? Og det er nu blevet vort store Privilegium at bringe det til vore Medmennesker.

Men vort Folks Frelsessag bliver ikke forstaaet, før den bliver en Hjerterag. Med en Hjerterag mener jeg, naar Sjælens evige Fortabelse kommer til at pine det enkelte Menneske, og naar man forstaaer, hvor stor Værdi Kristus har sat paa den enkelte Sjæl.

Sjælens Fortabelse udtrykkes i disse Ord: Gaar bort fra mig, I frøbandede! til den evige Ild, som er beredt Djævelen og hans Engle (Matth. 25, 41). Herrens Værdi paa Sjælens udtrykkes saadan: Bedre at en Mølsten blev hængt om hans Hals, end han skulde forarge een af disse smaa (Matth 18, 6). Der bliver mere Glæde i Himmelen over een Synder, som omvender sig end over ni og halvfemsindstyve retfærdige, som ikke trænger til Omvendelse (Luk. 15, 7).

Ja, kunde vort Folks Frelse blive en saadan Hjerterag, da skulde vi nok ofre baade Mandskræfter og Pengekræfter paa Missionens herlige Alter. Gud give, at vi maa bruge Naadens givne Tid til vort Folks Frelse.

Kredsmødet i Racine, Wis.

Wisconsin Kreds afholdt efter Indbydelse sit femtende delegerede Aarsmøde i „Vor Frelsers Kirke“ i Racine i Dagene fra den 23. til den 26. Oktober. Mødet begyndte med Gudstjeneste torsdag Aften. Kredsformanden, Pastor C. M. Olsen, tjente ved Alteret, og Pastor Victor R. Staby prædikede over Joh. 12, 12—26. Det var en god og vækkende Prædiken, der uden Tvivl i mangt et Hjerte vakte Ønsket om „at se Jesus“.

Forhandlingsmødet Fredag aabnedes af Pastor James N. Lund med Guds Ords Læsning og Bøn, hvorefter Pastor Ingvard M. Andersen fra Kenosha holdt et behærende Foredrag om „Kristi Genkomst“. Han mindede i sin Tale om, at Guds Ord ikke blot fremstiller vor Herre Jesus som den lidende Messias, men ogsaa som Kongen, der skal regere og i det ny Jerusalem være Lyset, som giver denne Stad dens Herlighed. Naar Jøderne forskød Jesus, var det maaske, fordi han ikke første Gang kom som en saadan Konge. Om end det gamle Testamente indeholder visse Profetier om Kristi Genkomst, er det dog det ny Testamente, vi maa henvende os til for at faa de bedste Oplysninger desangående.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, hvornaar kommer Herren? sagde Taleren, at der er ingen, som ved noget derom, og at Ordet sætter hverken Dag eller Time for denne Begivenhed. Det siger os dog, at der skal ske forskellige Tegn, førend Kristus kommer, og nogle af de Tegn, der paapegtes, er Evangeliet Forskyndelse for alle Folk, Jødernes Omvendelse, en særskilt Trængselstid for de Kristne og

andre samt Krige og Oprør, som vi jo ogsaa i vore Dage er Vidne til. De Tanker, der i Foredraget altsaa fremhævedes som Fingerpeg for Drøftelse, samledes i følgende vigtige Punkter: 1. Herrens kommer. 2. Tegnene for hans Komme og 3. Nødvendigheden af altid at være rede.

Salmen „Vor Gud, han er saa fast en Borg“, blev derefter afsunget, og i Diskussionen, som paafulgte, sagdes der blandt andet, at Emnet var stort, men i visse Henseender meget dunkelt. Kristus kan, om vi end synes, at adskilligt først maa finde Sted, dog komme naarsomhelst, og det gælder derfor om bestandigt at være rede. Naar der kommer Bud til os om, at vor Konge eller Præsident vil aflægge os et Besøg, saa glæder vi os derover og bereder os til at modtage ham.

Den interessante Diskussion afsluttedes efter et Par Bemærkninger af Indlederen med Salmesang og Bøn.

Eftermiddags Sessionen begyndte med Salmen: „Vil du have Ro, min Sjæl“ og med Bøn. Derefter indledede Pastor E. A. Hjortsvang i et vel overvejet Foredrag Emnet: „Den kristne Glæde.“ I Foredraget, der var knyttet til Fil. 4, 4—9, paapegte Taleren flere Ting, vi som Kristne burde glæde os over. Verden, sagde han, jager efter mange Ting for at finde Glæde, men den Kristne har sin Glæde i Gud. For ham er der ingen Glæde udenfor Herren; men denne Glæde er ogsaa „vor Styrke“ og gør, at vi bliver til Hjælp for andre, medens den sure Kristen er aldrig til Velsignelse.

Flere af de tilstedeværende deltog med synlig Interesse i den paafølgende Diskussion, i hvilken der sagdes, at den kristne Glæde var saadan, at man endogsaa i Trængselstider kan eje den. Som et Vidnesbyrd herom blev der hentydet til en gammel Præst, som under Krigen og Influenza-Pesten i Fjor mistede seks af sine kære og svarede paa de Spørgsmaal, der ved den haarde Tilskikkelse blev fremkaldt, med de Ord: „Lad Verden mist altting betage — min Jesus jeg aldrig vil miste.“

Ved Aftengudstjenesten blev der af Præsterne K. M. Matthiesen og Joseph Rasmussen prædikeret alvorligt og godt til en stor Forsamling.

Det egentlige Forretningsmøde aabnedes med en kort Andagt, som blev ledet af Pastor E. Erlander. Sekretærens og Kassere-

For at forebygge Tab af Kraftfoder

bør man bruge en „International Feed Grinder“, da en saadan med forholdsvis let Kraft vil kunne male Deres Sæd og Majjs (paa Kolbe eller i Hylster) fint eller grovt alt efter som det maatte ønskes.

Disse Maskiner fabrikeres i tre forskellige Typer og hver Type i forskellige Størrelser for at møde alle mulige Krav. Type B maler Sæd saavel som Majjs paa Kolben og kan faas med 8 eller 10 Tommer Plader. Type C er hurtigløbende og bruges kun til Sæd. Den kan faas med 6 eller 8 Tommer Plader. Type D maler grovt og er beregnet til Majjs i Hylsteret. Den har spiralformig Skærekniv og 8 eller 10 Tommer Plader.

Alle „International grinders“ er fabrikeret af Staal, forstærket hvor det er fundet nødvendigt. De er forsynet med alt nødvendigt Tilbehør, ogsaa med det for Øje at forebygge mulige Bræk og Uheld. Naar en af vore letløbende, økonomiske „International“ Oljemotorer anvendes som Drivkraft kan man ikke faa sit Kraftfoder bedre eller billigere malet.

International Harvester Co. of America, Inc.

Chicago,

U. S. A.

EN KRISE

Lauritz Petersens sidstudkomne Fortælling.

Krisen forekommer i Fru Ane Marie Gravesens Liv, idet hun under et Besøg hos Ungdomsvener i Hovedstaden vækkes til Erkendelse af det tomme og utilfredsstillende selv i det pænesta Verdensliv. Denne Erkendelse og den derfor fremkaldte Uro og Livslede vokser sig stærkere hos Fru Gravesen, indtil man føler at Krisen er naaet og en Vending maa indtræffe. At Vendingen gaar til den forkerte Side og Fruen atter synker ned i det vante lette forfængelige Verdensliv skuffer Læseren. Man spørger om Forfatterens Hensigt med Fortællingen og Svaret maa blive: han vil raabe et Varsko til vakte Mennesker ved at vise hvor let og næsten umærkeligt man kan „udslukke Aanden“ og gøre det umuligt oftere at høre hans kaldende Røst. Til vakte Mennesker i Færd med at glide tilbage i Verdenslivet vil „En Krise“ virke som en Spore til at „søge Herren den Stund han er nær.“ Bogen faas hos Danish Luth. Publ. House. I Omslag \$2.00. Indbunden \$2.80.

The Winning of Willie

By M. Lenk.

Here is a little story of the reclamation of a waif from the slum life of the great city to a fine, clean, wholesome home in the country; from an existence in the environment of crime and squalor to the purity and happiness of childlike faith in Christ and fellowship with the Saviour. Amidst the wealth of Christian juveniles with scenes and events laid in foreign lands, this book makes a greater appeal to American children by describing events such as are transpiring all along in the city life of our own country. New York is the main scene of the story, and most young readers will have no difficulty in recognizing and in sympathizing with the type of city waif here dealt with. The cheerful and unselfish friendship of the girl Emma for the hungry little ragpicker adds a bright bit of color to the pattern of the narrative.

125 Pages. Cloth bound. Price 30 Cts.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebraska.

For Søndagsskolelærere.

Vi har tilfældigt faaet et lille Oplag af den gamle Bog, Guds-Ordets Historie af Vilhelm Birkedal. Den sælges til den billige Pris af 50c saa langt Oplaget naar. Birkedal fortæller den hellige Historie paa en egen tilforladelig og dog livlig Maade, men hvad der gør Bogen mest interessant er de lærerige, ofte højt originale, Tanker fremsat i Anmærkningerne. Om man end ikke kan samstemme med Birkedal i alt vil Søndagsskolelærere dog finde mange Tanker i disse Anmærkninger vel værd at udvikle for Børnene.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebraska.

Danske Farmere

gøres opmærksom paa, at her paa Costilla Estate i det sydlige Colorado er endnu mange gode Farme til Salg med og uden Bygninger, til Priser forholdsvis billig for Jordens Kvalitet. Her er for Tiden 15 danske Farmere, og vi har for at hjælpe Landsmænd til Rette og for at forhindre Landagenter i at tjene for meget paa Landsmænd, indsat dette Avertissement. For nærmere Oplysninger, skriv til en af Komitemedlemmerne.

LINNEMAN HANSEN, Mesita, Colo.
R. W. HOLSE, VICTOR HOLST,
San Acacio, Colo.

(Sluttes paa 6. Side.)